

Нъ при всичко това Атанасий бълъ осъденъ и проводенъ на заточение въ Тріеръ. Той сътне пакъ ся завърналъ въ Александриј, но скоро ся подигналъ едно ново гонение: въ кое-то той прѣзъ нощъ-тѣ бълъ нападнатъ въ църквѫ-тѣ и само съ голѣмъ трудъ е можалъ да ся отърве; и побѣгналъ въ Египетскѫ-тѣ пустынѫ къмъ пустиници-тѣ, гдѣ-то и живѣлъ до шестъ-години и написалъ Антониевѫ-тѣ историј, до гдѣ-то малко прѣдъ смърть-тѣ си пакъ ся завърналъ при църквѫ-тѣ си.

Амвросий, като чиновникъ бълъ е избранъ за епископъ въ *Миланъ* още прѣди да е бълъ кръстенъ, и при всичко-то си противленіе биде принуденъ да приеме тѣзи длъжности. (374—97 год.) Той подари имѣніе-то си на бѣдни-тѣ и съ голѣмѫ ревность слѣдуваше денѣ и нощѣ въ Св. Писаніе. Брата-та му бѣхѫ всякога отворени тѣй щото всякый безъ прѣятствіе можеше да му прѣложи желаніе-то си. Всичко кое-то можеше да спечели, той употреби за откупуваніе на Христіяни кои-то бѣхѫ роби, и за това даже не пощади сребърны-тѣ и златны-тѣ съдове на църквѫ-тѣ си.

Царь-*Феодосий* на кого-то народѣ-тѣ въ Солунъ уби нѣколко отъ неговы-тѣ чиновници, въ гнѣва си погуби 7000 душъ, ако и да бѣше обѣщалъ на *Амвросия* че ще ги пощади. Амвросий му написа едно строго писмо, въ кое-то му обясни че е исключенъ отъ църквѫ-тѣ, до гдѣ-то не исповѣда публично грѣхъ-тѣ си, и кога-то царъ-тѣ при всичко това дойде въ църквѫ-тѣ, епи-